ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 256/2014

z dnia 26 lutego 2014 r.

w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępujące rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [1],

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą [2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Uzyskanie całościowego obrazu rozwoju inwestycji w infrastrukturę energetyczną w Unii ma kluczowe znaczenie dla rozwoju unijnej polityki energetycznej oraz dla tego, aby Komisja mogła wykonywać swoje zadania w dziedzinie energii. Dostępność regularnie dostarczanych i aktualnych danych oraz informacji powinna umożliwić Komisji przeprowadzenie niezbędnych porównań i ocen oraz zaproponowanie odpowiednich środków na podstawie właściwych danych liczbowych i analiz, w szczególności w odniesieniu do przyszłej równowagi między podażą energii a popytem na nią.

(2) Krajobraz energetyczny w Unii i poza nią uległ w ostatnich latach znacznym zmianom, co sprawiło, że inwestycje w infrastrukturę energetyczną stały się kluczową kwestią dla zagwarantowania zaopatrzenia Unii w energię, funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz przejścia na niskoemisyjny system energetyczny, które Unia rozpoczęła.

(3) Nowa sytuacja na rynku energii wymaga znacznych inwestycji w różne rodzaje infrastruktury we wszystkich sektorach energetycznych, a także rozwijania nowych rodzajów infrastruktury i nowych technologii, które mają być wprowadzane na rynek. Liberalizacja sektora energetycznego oraz dalsza integracja rynku wewnętrznego nadają podmiotom gospodarczym większą rolę w zakresie inwestycji. Jednocześnie nowe wymogi polityki, takie jak cele dotyczące koszyka paliw, spowodują zmiany polityki państw członkowskich w odniesieniu do rozbudowy lub modernizacji infrastruktury energetycznej.

(4) W tym kontekście należy poświęcić więcej uwagi inwestycjom w infrastrukturę energetyczną w Unii, szczególnie w celu przewidywania problemów, promowania najlepszych praktyk i zapewnienia większej przejrzystości w zakresie przyszłego rozwoju systemu energetycznego Unii.

(5) Komisja, a w szczególności jej jednostka odpowiedzialna za obserwację rynku energii, powinna zatem dysponować dokładnymi danymi oraz informacjami na temat projektów inwestycyjnych, w tym planów wycofania infrastruktury z eksploatacji, dotyczących najbardziej istotnych elementów systemu energetycznego Unii.

(6) Dane oraz informacje dotyczące przewidywalnych zmian zdolności w zakresie produkcji, przesyłu i składowania oraz projektów w różnych sektorach energetyki mają duże znaczenie dla Unii i są ważne dla inwestycji w przyszłości. Należy zatem zapewnić, aby Komisja była powiadamiana o projektach inwestycyjnych, w przypadku których prace w zakresie budowy lub wycofywania z eksploatacji już się rozpoczęły lub co do których podjęto już ostateczną decyzję inwestycyjną.

(7) Na mocy art. 41 i 42 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Traktat Euratom) przedsiębiorstwa mają obowiązek zgłaszania swoich projektów inwestycyjnych. Niezbędne jest uzupełnianie takich informacji, w szczególności o okresowe sprawozdania na temat realizacji projektów inwestycyjnych. Takie dodatkowe obowiązki w zakresie składania sprawozdań nie naruszają przepisów art. 41–44 Traktatu Euratom. Należy jednak w miarę możliwości unikać podwójnego obciążania przedsiębiorstw.

(8) Aby Komisja dysponowała spójnym obrazem przyszłych zmian w całym systemie energetycznym Unii, niezbędne są zharmonizowane ramy składania sprawozdań w odniesieniu do projektów inwestycyjnych, oparte na aktualnych kategoriach oficjalnych danych oraz informacji przekazywanych przez państwa członkowskie.

[1] Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 153.

[2] Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 lutego 2014 r.

(9) W tym celu państwa członkowskie powinny zgłaszać Komisji dane oraz informacje na temat projektów inwestycyjnych w infrastrukturze energetycznej planowanych lub będących w trakcie budowy na ich terytorium dotyczących produkcji, składowania i przesyłu ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, energii elektrycznej z węgla kamiennego i węgla brunatnego, oraz kogeneracji energii elektrycznej i ciepła użytkowego, produkcji biopaliw, oraz wychwytywania, przesyłu i składowania dwutlenku węgla. Państwa członkowskie powinny również zgłaszać Komisji dane oraz informacje na temat projektów inwestycyjnych dotyczących gazowych i elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych z państwami trzecimi. Odnośne przedsiębiorstwa powinny podlegać obowiązkowi zgłaszania danemu państwu członkowskiemu takich danych oraz informacji.

(10) Uwzględniając ramy czasowe projektów inwestycyjnych w sektorze energetycznym, przedkładanie sprawozdań raz na dwa lata powinno być wystarczające.

(11) Celem uniknięcia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych i zminimalizowania kosztów dla państw członkowskich i przedsiębiorstw, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw, niniejsze rozporządzenie powinno umożliwiać zwolnienie państw członkowskich i przedsiębiorstw z wymogów w zakresie składania sprawozdań, pod warunkiem że równoważne informacje zostały już przekazane Komisji na mocy aktów prawnych Unii w sektorze energetycznym, służących osiągnięciu celów dotyczących konkurencyjnych rynków energii w Unii, trwałości systemu energetycznego Unii oraz bezpieczeństwa dostaw energii do Unii. Należy zatem unikać jakiegokolwiek powielania wymogów w zakresie składania sprawozdań określonych w trzecim pakiecie dotyczącym rynku wewnętrznego w zakresie energii elektrycznej i gazu ziemnego. Aby zmniejszyć obciążenie w zakresie składania sprawozdań, Komisja powinna udzielić państwom członkowskim wsparcia w celu wyjaśnienia, w których przypadkach uznaje ona, że dane lub informacje, które zostały jej wcześniej zgłoszone na mocy innych aktów prawnych, spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia.

(12) Komisja, a w szczególności jej jednostka odpowiedzialna za obserwację rynku energii, powinna mieć możliwość podjęcia wszelkich odpowiednich kroków w celu przetwarzania danych oraz zapewnienia łatwego i bezpiecznego zgłaszania danych, a w szczególności w celu stosowania zintegrowanych narzędzi i procedur informatycznych, które powinny gwarantować poufność danych lub informacji zgłaszanych Komisji.

(13) Ochronę osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie reguluje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE [1], natomiast ochronę osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez Komisję reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 [2]. Niniejsze rozporządzenie nie narusza tych przepisów.

(14) Państwa członkowskie – lub wyznaczone przez nie podmioty – oraz Komisja powinny chronić poufność danych oraz informacji objętych tajemnicą handlową. Dlatego państwa członkowskie lub wyznaczone przez nie podmioty powinny – z wyjątkiem danych i informacji dotyczących transgranicznych projektów przesyłowych – agregować takie dane oraz informacje na szczeblu krajowym przed przekazaniem ich Komisji. Jeżeli jest to wymagane, Komisja powinna następnie agregować te dane w taki sposób, aby uniemożliwić ujawnienie lub wywnioskowanie jakichkolwiek szczegółowych informacji dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw lub instalacji.

(15) Komisja, a w szczególności jej jednostka odpowiedzialna za obserwację rynku energii, powinna zapewniać okresowe międzysektorowe analizy zmian strukturalnych i perspektyw systemu energetycznego Unii, a w razie potrzeby bardziej szczegółowe analizy niektórych aspektów tego systemu energetycznego. Analizy te powinny w szczególności przyczyniać się do poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez określenie potencjalnych niedoborów w zakresie infrastruktury i inwestycji w celu uzyskania równowagi pomiędzy podażą energii a popytem na nią. Analizy powinny także stanowić wkład w dyskusje na szczeblu Unii na temat infrastruktur energetycznych i dlatego powinny być przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz być udostępniane zainteresowanym stronom.

(16) Małe i średnie przedsiębiorstwa planując swoje inwestycje, będą mogły korzystać z międzysektorowych analiz Komisji oraz danych i informacji publikowanych przez Komisję na mocy niniejszego rozporządzenia.

(17) Komisja może korzystać z pomocy ekspertów z państw członkowskich lub innych właściwych ekspertów w celu wypracowania wspólnego rozumienia potencjalnych braków w zakresie infrastruktury i związanego z nimi ryzyka oraz wspierania przejrzystości w odniesieniu do przyszłych zmian, co jest szczególnie istotne dla nowych podmiotów na rynku.

[1] Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

[2] Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

(18) Niniejsze rozporządzenie powinno zastąpić rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 ([1]), którego nieważność stwierdził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniu 6 września 2012 r. ([2]) i którego skutki miały zostać utrzymane do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia. Tak więc z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia unieważnienie rozporządzenia (UE, Euratom) nr 617/2010 orzeczone przez Trybunał Sprawiedliwości powinno stać się skuteczne. Ponadto rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 ([3]), które zostało uchylone unieważnionym rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 617/2010, powinno zostać uchylone niniejszym rozporządzeniem.

(19) Format i szczegóły techniczne zgłoszenia Komisji danych oraz informacji o projektach inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej są określone w rozporządzeniu Komisji (UE, Euratom) nr 833/2010 ([4]). Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 833/2010 stosuje się nadal do czasu jego zmiany, która nastąpi po przyjęciu niniejszego rozporządzenia.

(20) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne ramy dla zgłaszania Komisji danych oraz informacji na temat projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej – w tym energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, energii elektrycznej z węgla kamiennego i węgla brunatnego oraz kogeneracji energii elektrycznej i ciepła użytkowego – a także na temat projektów inwestycyjnych dotyczących produkcji biopaliw oraz wychwytywania, przesyłu i składowania dwutlenku węgla emitowanego przez te sektory.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do tych rodzajów projektów inwestycyjnych wymienionych w załączniku, w przypadku których prace w zakresie budowy lub wycofywania z eksploatacji już się rozpoczęły lub co do których podjęto już ostateczną decyzję inwestycyjną.

Państwa członkowskie mogą ponadto przekazywać wszelkie dane szacunkowe lub wstępne informacje dotyczące tych rodzajów projektów inwestycyjnych wymienionych w załączniku, w przypadku których zaplanowano rozpoczęcie prac budowlanych w ciągu pięciu lat oraz w przypadku których zaplanowano wycofywanie z eksploatacji w ciągu trzech lat, ale co do których nie podjęto jeszcze ostatecznej decyzji inwestycyjnej.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „infrastruktura” oznacza wszelkie instalacje lub części instalacji związane z produkcją, przesyłem i składowaniem, w tym połączenia międzysystemowe między Unią a państwami trzecimi;

2) „projekty inwestycyjne” oznaczają projekty mające na celu:

   (i) budowę nowej infrastruktury;

   (ii) przekształcenie, modernizację, zwiększenie lub obniżenie zdolności istniejącej infrastruktury;

   (iii) częściowe lub całkowite wycofanie z eksploatacji istniejącej infrastruktury;

3) „ostateczna decyzja inwestycyjna” oznacza decyzję podjętą na poziomie przedsiębiorstwa, aby ostatecznie przeznaczyć środki na etap inwestycyjny danego projektu;

4) „etap inwestycyjny” oznacza etap, w którym ma miejsce budowa lub wycofywanie z eksploatacji i ponoszone są koszty kapitałowe; etap inwestycyjny nie obejmuje etapu planowania;

5) „etap planowania” oznacza etap, w którym przygotowuje się realizację projektu i który obejmuje, w stosownych przypadkach, ocenę wykonalności, badania przygotowawcze i techniczne, uzyskanie koncesji i zezwoleń i w którym ponoszone są koszty kapitałowe;

6) „projekty inwestycyjne w trakcie budowy” oznaczają projekty inwestycyjne, których budowa się rozpoczęła i w odniesieniu do których ponoszone są koszty kapitałowe;

7) „wycofanie z eksploatacji” oznacza etap, w którym infrastruktura zostaje na stałe wycofana z eksploatacji;

([1]) Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz.U. L 180 z 15.7.2010, s. 7).

([2]) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2012 r. w sprawie C-490/10 Parlament przeciwko Radzie (Zb.Orz. 2012, s. I-0000).

([3]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 z dnia 22 kwietnia 1996 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych stanowiących przedmiot zainteresowania Wspólnoty w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego i energii elektrycznej (Dz.U. L 102 z 25.4.1996, s. 1).

([4]) Rozporządzenie Komisji (UE, Euratom) nr 833/2010 z dnia 21 września 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 22.9.2010, s. 36).

8) „produkcja" oznacza wytwarzanie energii elektrycznej oraz przetwarzanie paliw, w tym biopaliw;

9) „przesył" oznacza transport źródeł energii lub produktów lub dwutlenku węgla poprzez sieć, a w szczególności poprzez:

(i) rurociągi inne niż sieci gazociągów kopalnianych i inne niż część gazociągów wykorzystywana przede wszystkim w ramach dystrybucji lokalnej; lub

(ii) połączone systemy najwyższego napięcia i wysokiego napięcia, inne niż systemy wykorzystywane przede wszystkim w ramach dystrybucji lokalnej;

10) „wychwytywanie" oznacza proces wychwytywania dwutlenku węgla z instalacji przemysłowych w celu składowania go;

11) „składowanie" oznacza stałe lub czasowe magazynowanie energii lub źródeł energii w obiektach naziemnych lub podziemnych lub w składowiskach geologicznych lub hermetyczne przechowywanie dwutlenku węgla w podziemnych formacjach geologicznych;

12) „przedsiębiorstwo" oznacza każdą osobę fizyczną lub osobę prawną ustanowioną na podstawie prawa prywatnego lub publicznego, która podejmuje decyzje dotyczące projektów inwestycyjnych lub realizuje projekty inwestycyjne;

13) „źródła energii" oznaczają:

(i) źródła energii pierwotnej, takie jak ropa naftowa, gaz ziemny lub węgiel;

(ii) źródła energii przetworzonej, takie jak energia elektryczna;

(iii) odnawialne źródła energii, w tym energię hydroelektryczną, energię pozyskiwaną z biomasy lub biogazu, energię wiatrową, energię słoneczną, energię pływów, fal oraz energię geotermiczną; oraz

(iv) produkty energetyczne, takie jak produkty rafinacji ropy naftowej i biopaliwa;

14) „organ specjalny" oznacza organ, któremu na mocy aktu prawnego Unii w sektorze energetycznym powierzono przygotowanie i przyjęcie ogólnounijnych wieloletnich planów rozwoju sieci oraz planów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej, taki jak europejska sieć operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej („ENTSO-E"), o której mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 [1] oraz europejska sieć operatorów systemów przesyłowych gazu („ENTSO-G"), o której mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 [2];

15) „dane zagregowane" oznaczają dane zgromadzone na poziomie jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby.

Artykuł 3

Zgłaszanie danych

1. Państwa członkowskie lub podmioty wyznaczone przez nie do tego zadania zestawiają wszystkie dane oraz informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia od dnia 1 stycznia 2015 r., a następnie co dwa lata, utrzymując proporcjonalny stopień obciążeń związanych ze zbieraniem i zgłaszaniem danych oraz informacji.

Zgłaszają one Komisji dane oraz istotne informacje dotyczące projektów, określone w niniejszym rozporządzeniu, w 2015 r., będącym pierwszym rokiem sprawozdawczym, a następnie co dwa lata. Zgłoszenie to jest dokonywane w formie zagregowanej, z wyjątkiem danych oraz istotnych informacji dotyczących transgranicznych projektów przesyłowych.

Państwa członkowskie lub wyznaczone przez nie podmioty zgłaszają dane zagregowane oraz istotne informacje dotyczące projektów do dnia 31 lipca danego roku sprawozdawczego.

2. Państwa członkowskie lub wyznaczone przez nie podmioty są zwolnione z obowiązków określonych w ust. 1, pod warunkiem że – i w takim zakresie, w jakim – na mocy aktów prawnych Unii w sektorze energetycznym lub Traktatu Euratom:

a) dane państwo członkowskie lub wyznaczony przez nie podmiot zgłosiły już Komisji dane lub informacje równoważne z danymi oraz informacjami wymaganymi na mocy niniejszego rozporządzenia oraz wskazały datę tego zgłoszenia i właściwy akt prawny; lub

b) przygotowanie wieloletniego planu inwestycyjnego dotyczącego infrastruktury energetycznej na poziomie Unii powierzone jest organowi specjalnemu, który gromadzi do tego celu dane oraz informacje równoważne z danymi oraz informacjami wymaganymi na mocy niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku do celów niniejszego rozporządzenia organ specjalny zgłasza Komisji wszystkie istotne dane oraz informacje.

Artykuł 4

Źródła danych

W terminie do dnia 1 czerwca każdego roku sprawozdawczego dane przedsiębiorstwa zgłaszają dane lub informacje, o których mowa w art. 3, państwom członkowskim, na których terytorium planują realizację projektów inwestycyjnych, lub wyznaczonym przez nie podmiotom. Zgłoszone dane lub informacje odpowiadają stanowi projektów inwestycyjnych na dzień 31 marca odpowiedniego roku sprawozdawczego.

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 15).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36).

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do przedsiębiorstw, w odniesieniu do których dane państwo członkowskie podejmuje decyzję o wykorzystaniu innych środków przekazywania Komisji danych lub informacji, o których mowa w art. 3, pod warunkiem że przekazywane dane lub informacje są porównywalne.

Artykuł 5

Treść zgłoszenia

1. W odniesieniu do rodzajów projektów inwestycyjnych wymienionych w załączniku, w zgłoszeniu przewidzianym w art. 3 określa się w stosownych przypadkach:

a) wielkość zdolności na etapie planowania lub budowy;

b) rodzaj i główne parametry infrastruktury lub zdolności na etapie planowania lub budowy, w tym, w stosownych przypadkach, lokalizację transgranicznych projektów przesyłowych;

c) przewidywany rok oddania do eksploatacji;

d) rodzaj wykorzystywanych źródeł energii;

e) instalacje zdolne do reagowania na kryzysy związane z bezpieczeństwem dostaw, takie jak urządzenia umożliwiające przesył w dwie strony lub przejście na inny rodzaj paliwa; oraz

f) urządzenia w ramach systemów wychwytywania dwutlenku węgla lub instalacje mechanizmów wychwytywania i składowania dwutlenku węgla.

2. W odniesieniu do każdego proponowanego wycofania zdolności z eksploatacji, w zgłoszeniu przewidzianym w art. 3 określa się:

a) rodzaj i zdolność danej infrastruktury; oraz

b) przewidywany rok wycofania z eksploatacji.

3. Każde zgłoszenie na mocy art. 3 obejmuje w stosownych przypadkach:

a) całkowitą wielkość zainstalowanych zdolności produkcyjnych, przesyłowych i składowania, które są dostępne na początku danego roku sprawozdawczego lub które zostają wyłączone na okres przekraczający trzy lata; oraz

b) odpowiednie informacje dotyczące opóźnień lub przeszkód w realizacji projektu inwestycyjnego, jeśli państwa członkowskie, wyznaczone przez nie podmioty lub właściwy organ specjalny posiadają takie informacje.

Artykuł 6

Jakość i jawność danych

1. Państwa członkowskie, wyznaczone przez nie podmioty lub, w stosownych przypadkach, organy specjalne dążą do zapewnienia jakości, istotności, dokładności, jednoznaczności, terminowego przekazania i spójności danych oraz informacji zgłaszanych Komisji.

W przypadku gdy zgłoszenia dokonywane są przez organy specjalne zgłaszane dane oraz informacje mogą być opatrywane odpowiednimi uwagami państw członkowskich.

2. Komisja może opublikować dane zagregowane oraz informacje przekazane na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w ramach analiz, o których mowa w art. 10 ust. 3, pod warunkiem że żadne szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych przedsiębiorstw i instalacji nie są ujawniane ani nie można ich wywnioskować.

3. Państwa członkowskie, wyznaczone przez nie podmioty lub Komisja chronią, każde w swoim zakresie, poufność danych oraz informacji objętych tajemnicą handlową znajdujących się w ich posiadaniu.

Artykuł 7

Przepisy wykonawcze

W granicach określonych niniejszym rozporządzeniem do dnia 10 czerwca 2014 r. Komisja przyjmuje przepisy niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia, dotyczące formatu i innych technicznych szczegółów zgłoszenia danych oraz informacji, o których mowa w art. 3 i 5. Do tego czasu stosuje się nadal rozporządzenie (UE, Euratom) nr 833/2010.

Artykuł 8

Przetwarzanie danych

Komisja jest odpowiedzialna za opracowanie, hosting, utrzymanie zasobów informatycznych i zarządzanie zasobami informatycznymi, które są potrzebne do odbierania, przechowywania i przetwarzania wszelkich danych oraz informacji dotyczących infrastruktury energetycznej zgłaszanych jej na mocy niniejszego rozporządzenia.

Komisja zapewnia również, by zasoby informatyczne, o których mowa w akapicie pierwszym, gwarantowały poufność danych lub informacji zgłaszanych jej na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych

Niniejsze rozporządzenie nie narusza prawa Unii, a w szczególności nie zmienia obowiązków państw członkowskich w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE, ani obowiązków ciążących na instytucjach i organach Unii na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w odniesieniu do przetwarzania przez te instytucje i organy danych osobowych w ramach wykonywania swoich obowiązków.

Artykuł 10

Monitorowanie i składanie sprawozdań

1. W oparciu o przekazane dane oraz informacje i, w stosownych przypadkach, w oparciu o wszelkie inne źródła danych, w tym dane zakupione przez Komisję, i uwzględniając odpowiednie analizy, takie jak wieloletnie plany rozwoju sieci gazowych i energoelektrycznych, Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz publikuje raz na dwa lata międzysektorową analizę zmian strukturalnych i perspektyw systemu energetycznego Unii. Analiza ta ma w szczególności na celu:

a) określenie potencjalnych przyszłych luk między popytem na energię a jej podażą, które mają znaczenie dla polityki energetycznej Unii, w tym dla funkcjonowania rynku wewnętrznego energii, z naciskiem na ewentualne przyszłe niedostatki i wady w infrastrukturze produkcji i przesyłu;

b) określenie przeszkód dla inwestycji oraz promowanie najlepszych praktyk w celu usunięcia tych przeszkód; oraz

c) zapewnienie większej przejrzystości dla uczestników rynku i ewentualnych nowych podmiotów na rynku.

W oparciu o te dane oraz informacje Komisja może również przygotowywać wszelkie specjalne analizy, które uzna za niezbędne lub właściwe.

2. Przy opracowywaniu analiz, o których mowa w ust. 1, Komisja może korzystać z pomocy ekspertów z państw członkowskich lub wszelkich innych ekspertów, stowarzyszeń branżowych mających specjalne kompetencje w danej dziedzinie.

Komisja zapewnia wszystkim państwom członkowskim możliwość zgłoszenia uwag do projektów analiz.

3. Komisja omawia analizy z zainteresowanymi stronami, takimi jak ENTSO-E, ENTSO-G, Grupa Koordynacyjna ds. Gazu, Grupa Koordynacyjna ds. Energii Elektrycznej i Grupa Koordynacyjna ds. Ropy Naftowej.

Artykuł 11

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja dokonuje przeglądu wykonania niniejszego rozporządzenia i przedstawia sprawozdanie w sprawie wyników tego przeglądu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W przeglądzie tym Komisja analizuje między innymi:

a) ewentualne rozszerzenie zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, aby objąć nim:

   (i) wydobycie gazu, ropy naftowej i węgla;

   (ii) terminale sprężonego gazu ziemnego;

   (iii) dodatkowe rodzaje składowania energii elektrycznej; oraz

b) kwestię możliwości obniżenia progów dla instalacji energii odnawialnej.

Przy analizie tych opcji Komisja bierze pod uwagę potrzebę zachowania równowagi pomiędzy zwiększonym obciążeniem administracyjnym oraz korzyściami płynącymi z uzyskania dodatkowych informacji.

Artykuł 12

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 736/96 traci moc z dniem 9 kwietnia 2014 r.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 26 lutego 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
D. KOURKOULAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROJEKTY INWESTYCYJNE

1. ROPA NAFTOWA

1.1. Rafinacja

— zakłady destylacyjne o zdolności co najmniej 1 mln ton rocznie,

— zwiększenie zdolności destylacji do ponad 1 mln ton rocznie,

— zakłady reformingu/krakingu o minimalnej zdolności 500 ton dziennie,

— zakłady odsiarczania dla pozostałościowych olejów opałowych/olejów gazowych/surowców energetycznych/innych produktów naftowych.

Z wyłączeniem zakładów chemicznych, które nie wytwarzają oleju opałowego ani paliw silnikowych lub wytwarzają je wyłącznie w formie produktów ubocznych.

1.2. Przesył

— rurociągi ropy naftowej o zdolności co najmniej 3 mln ton metrycznych rocznie oraz rozbudowa lub przedłużenie tego rodzaju rurociągów mających długość co najmniej 30 km,

— rurociągi produktów naftowych o zdolności co najmniej 1,5 mln ton rocznie oraz rozbudowa lub przedłużenie tego rodzaju rurociągów mających długość co najmniej 30 km,

— rurociągi stanowiące istotne połączenia w krajowych lub międzynarodowych sieciach połączonych międzysystemowo oraz rurociągi i projekty stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania określone w wytycznych ustanowionych na mocy art. 171 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE").

Z wyłączeniem rurociągów o przeznaczeniu wojskowym oraz rurociągów zasilających zakłady niewchodzące w zakres pkt 1.1.

1.3. Składowanie

— instalacje składowania ropy naftowej i produktów naftowych (instalacje o pojemności co najmniej 150 000 m^3 lub, w przypadku zbiorników, o pojemności co najmniej 100 000 m^3).

Z wyłączeniem zbiorników o przeznaczeniu wojskowym oraz zbiorników zasilających zakłady niewchodzące w zakres pkt 1.1.

2. GAZ

2.1. Przesył

— rurociągi do przesyłu gazu, w tym gazu ziemnego i biogazu, które tworzą sieć składającą się głównie z gazociągów wysokociśnieniowych, wyłączając gazociągi tworzące sieć gazociągów kopalnianych i wyłączając część wysokociśnieniowych gazociągów używanych głównie w ramach dystrybucji lokalnej gazu ziemnego,

— „rurociągi i projekty stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania" określone w wytycznych ustanowionych na mocy art. 171 TFUE.

2.2. Terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG)

— terminale użytkowane w imporcie LNG mające zdolność regazyfikacyjną co najmniej 1 miliarda m^3 rocznie.

2.3. Składowanie

— instalacje składowania połączone z rurociągami przesyłowymi, o których mowa w pkt 2.1.

Z wyłączeniem gazociągów, terminali i instalacji o przeznaczeniu wojskowym oraz zasilających zakłady chemiczne, które nie wytwarzają produktów energetycznych lub wytwarzają je wyłącznie w formie produktów ubocznych.

3. ENERGIA ELEKTRYCZNA

3.1. Produkcja

— elektrownie cieplne i elektrownie jądrowe (generatory o mocy co najmniej 100 MWe),

— instalacje wytwórcze na biomasę/biopłyny/odpady (o mocy co najmniej 20 MW),

— elektrownie wytwarzające energię elektryczną i ciepło użytkowe w procesie kogeneracji (instalacje o mocy elektrycznej co najmniej 20 MW),

— elektrownie wodne (instalacje o mocy co najmniej 30 MW),

— farmy wiatrowe o mocy co najmniej 20 MW,

— instalacje wykorzystujące technologie skoncentrowanej energii słonecznej i geotermiczne (o mocy co najmniej 20 MW),

— instalacje fotowoltaiczne (o mocy co najmniej 10 MW).

3.2. Przesył

— napowietrzne linie przesyłowe, jeśli zostały zaprojektowane na napięcie powszechnie używane na szczeblu krajowym do połączeń międzysystemowych i pod warunkiem że zostały zaprojektowane na napięcie co najmniej 220 kV,

— podziemne i podmorskie kable przesyłowe, jeśli zostały zaprojektowane na napięcie co najmniej 150 kV,

— projekty stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania określone w wytycznych ustanowionych na mocy art. 171 TFUE.

4. BIOPALIWA

4.1. Produkcja

— instalacje, które mogą produkować lub rafinować biopaliwa (instalacje o zdolności co najmniej 50 000 ton/rok).

5. DWUTLENEK WĘGLA

5.1. Przesył

— rurociągi dwutlenku węgla związane z instalacjami wytwórczymi, o których mowa w pkt 1.1 i pkt 3.1.

5.2. Składowanie

— instalacje składowania (obiekt lub kompleks składowania o zdolności co najmniej 100 kt).

Z wyłączeniem instalacji składowania przeznaczonych do celów badań i rozwoju technologicznego.